

ТРИЧЕ О ВАМПИРИМА

Луи Стоуел
Илустровао Габо Леон Бернштајн

Језички саветник: Алисон Кели,
Универзитет Роухемптон

Превели
Ива и Никола Пајванчић

Наслов оригинала

Louie Stowell
Stories of Vampires

Copyright © 2010 Usborne Publishing Ltd.

The name Usborne and the devices   are
Trade Marks of Usborne Publishing Ltd.

Translation copyright © 2013 за српско издање, ЛАГУНА

мала лагуна

Садржај

Прво поглавље

Сесилин дневник 7

≈ Енглеска, 1820. ≈

Друго поглавље

Вампир у селу 28

≈ Трансилванија, 1898. ≈

Треће поглавље

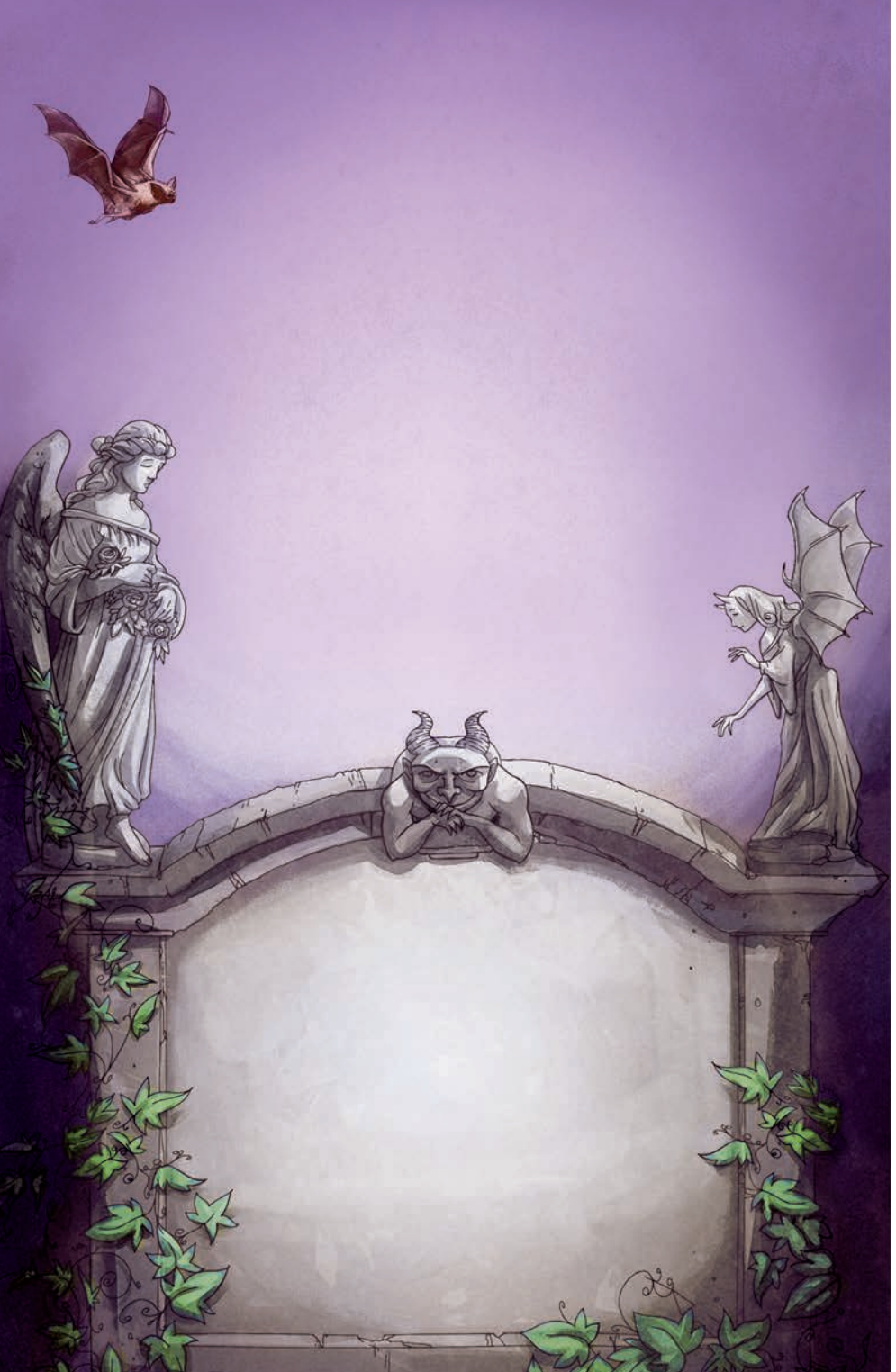
Ловци 50

≈ Исланд, данас ≈

Упозорење...

По предању, вампири се појављују само ноћу. Они су због своје надљудске снаге и жеђи за крвљу смртоносни противници. Ипак, можда је од свега најопаснија моћ њиховог продорног, хипнотичког погледа.

Прво поглавље

Сесилин дневник

≈ Енглеска, 1820. ≈

Овај дневник припада Сесили Браунсвуд

Субота

Једва чекам! Ноћас идем на свој први бал. Међутим, јесам ли синоћ сањала о валцерима, балским хаљинама и кристалним лустерима? О, не. Моји снови су били много мање пријатни...

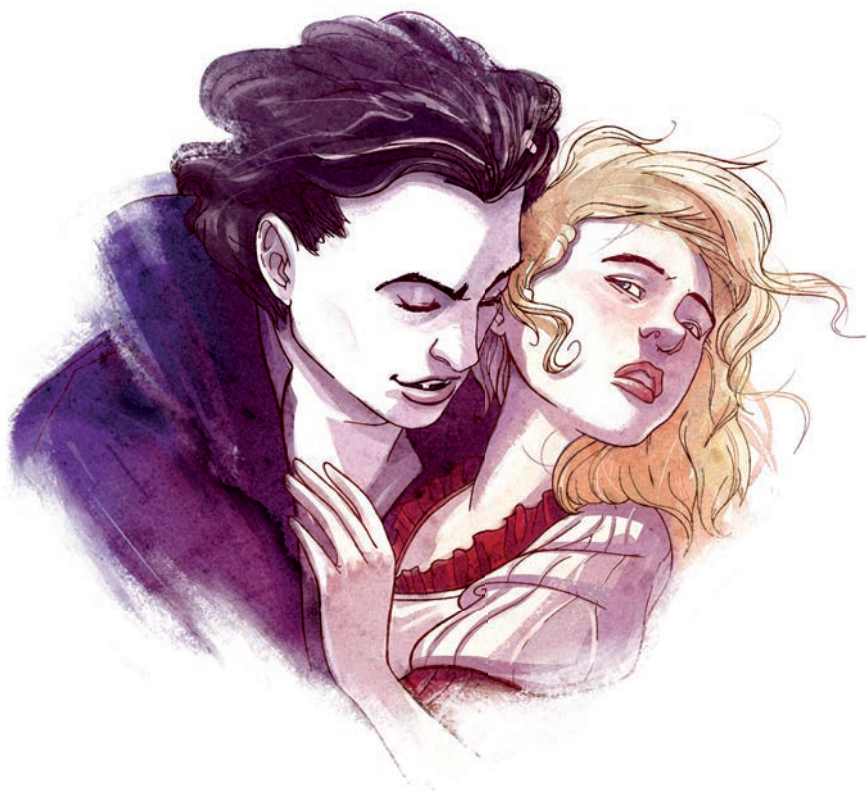

Сањала сам да ми је прозор отворен и да ветар дува и завија кроз њега. Нечији глас је прошапутао: „Пусти ме да уђем, Сесили. Позови ме унутра.“

Чула сам себе како одговарам: „Уђи“, а онда је тамни обрис долетео кроз прозор, као црни плашт који лепрша на ветру.

Трен касније, у мојој соби налазио се висок човек у дугачком црном огртачу. Коса му је била црна као угаљ а лице веома бледо.

Нагнуо се напред, као за пољубац. Међутим, видела сам сјај оштрих зуба. Спремали су се да се зарију у мој врат...

Када сам се пробудила, прешла сам руком преко врата. Наравно, на њему није било ничега. Ипак, никада пре нисам сањала тако жив сан.

Субојџа увече

Моје сестре, родитељи и ја ушли смо у кочије и кренули на бал. Ја, међутим, нисам била претерано радосна, пошто ми је нова хаљина била тако утегнута да сам једва дисала.

Питала сам се како ћу плесати у тој крутој хаљини и хоће ли бити некога с ким би вредело плесати. Сумњала сам у то, пошто је наш Мали Гидинг тако досадно место.